

HUNDEN SOM FÖRSVANN

Del 1 · Hunden och familjen

Jag heter Bus och jag är den som väcker familjen. Först Lova, hon är sju och har alltid smulor i sängen. Sedan pappa. Mamma väcker jag inte, det har jag lärt mig. Jag är rädd för två saker: åska och dammsugaren.

Del 2 · Försvinnandet

Vid bensinmacken öppnade Lova dörren för att kasta en påse. Jag såg en hare. Bara en liten bit, tänkte jag. När jag kom tillbaka var det fullt av bilar. Jag nosade på varenda en. Ingen av dem var vår.

Del 3 · Första platsen

Staden luktade hundra saker på en gång: korv, avgaser, andra hundar, regn. Mina tassar gjorde ont av asfalten. Under en bänk hittade jag en halv smörgås och en torr plats. Där sov jag, med ena örat uppe.

Del 4 · Ett nytt möte

– Du går åt fel håll, sa katten uppe på staketet.

– Hur vet du det? sa jag.

– Jag vet allt. Bilarna som ska söderut kör där borta.

Katten pekade med svansen. Jag litade inte på henne. Men jag hade ingen annan att lita på.

Del 5 · Faran

Lastbilen kom fort. Jag försökte springa tillbaka. Tassarna gled på den regnblöta asfalten. Jag stod mitt på vägen och benen ville inte lyda. Ljuset blev större. Sedan hörde jag Lovas röst i huvudet: Spring, Bus! Och jag sprang vidare.

Del 6 · Hemma igen

Jag kände lukten av vårt hus innan jag såg det. Lova satt på trappan. Hon hade smulor på tröjan. Jag skällde en gång, och hon vände sig om. Sedan minns jag inte så mycket mer, för hon höll så hårt. Jag är fortfarande rädd för åska. Men inte för något annat.

Vad händer i dagens del?

Var i texten ser du dagens skrivfokus?